

Les cosines · Manel

do#m Si Mi A l'estació un vespre de juliol
Si els va preguntar el nom,
do#m tot i que ja el sabia

do#m Si Mi Va carregar maletes i regals,
Si va deslligar els cavalls,
Do# arribaven les cosines
Do# Mi Fa# Do#

do#m Si Mi En el sopar se'l van quedar mirant:
Si a estones estàs bé,
do#m però dius massa tonteries

do#m Si Mi Durant el ball van prendre'l de la mà:
Si ens han dit que hi ha un riu
Do# i ens han dit que tu hi guies!

La Mi sol#m Oh! La lluna és un llop que campa pels camins
fa#m platejant el sotabosc
La Mi fa#m tres ombres sense pantalons saltaran per
Sol# comprovar
com està l'aigua del gorg!

do#m Si Mi
Si I estava bé! I s'ha de dir que estava bé!
do#m Quan va voler parlar
d'un amor que ell tenia,

do#m Si Mi
Si El primer sol els va assecar les pells.
Do# Quan tot sigui menys greu - van dir -
Do# Mi Fa# Reb i dramàtic, ens avises

do#m Si Mi
Si A l'estació, un vespre de juliol,
do#m va pronunciar el seu nom
i va empassar saliva

La vida ha estat cruenta i fugaç,
però, com passar-ho bé, noi,
ho sabien les cosines

Ho sabien les cosines,
ho sabien les cosines,
com passar-ho bé, company,
ho sabien les cosines

